

Gerbiamas A. Soldemaras,

Bevartydama senus apdulkinimus alkenus pastebiu nuotraukas, kurio se gausus būrys smalių mokinių ir inteligentiški mokytojai. Taip, tai mūsų senosios Lietuvos vaikai. Dabar jau mūsų proseneliai, kurie mena Jūsų pirmosios Nepriklausybės vadovavimo laikus. Mūsų kraštui gily pilsakų paliko to laikmečio karai, okupacija (lenkinimas, rusinimas ir volkiečių priespauda), bet mūsų kraštas išliko patriotiškų žmonių valia. 1918m. vasario 16 d. buvo paskelbtas aktas, kad Lietuva yra Nepriklausoma valstybė. Net ir vargani tėvai stengėsi išleisti savo vaikus į moksles. Tik atviradus galimybei, buvo įsteigtos Lietuvos „Ryto“ draugijos mokyklos. Tai buvo tvirtas pagrindas mano laikų Lietuvai. Tačiau Lietuvos Nepriklausomybė buvo marasta. Tačiau dabar aš gyvenu Nepriklausomybę atgavusioje Lietuvoje. Iš šio istorinio įvykio neprisimenu, tai ne tik praeito žintne-čio, bet ir tikstantmečio įvykis. Tai žinau iš vyresniųjų pasakojimų ir vadovėlių. Tai įvykis 1990 m. kovo 11 d. tada Lietuvos Aukščiausioji Taryba paskelbė Lietuvos Nepriklausomybės atkūrimo aktą. Lietuva vėl laisva - plazda trispalvi vėliava, skamba Tautiška giesmė.

Todėl noriu Jums padėkoti už padėtus tvirtus Lietuvos pag-
rindus mūsų krašte. Su Lietuvos Nepriklausomybe į mūsų kraštą atėjo
nauji vėjai. Čia gausu naujų galimybių. Naujosios technologijos - mūsų
kasdienybė. Turime galimybę mokytis, žiūrėti, tobulėti, keliauti bei pažinti
pasaulį laisvai. Didžiausiuoju būdama Jūsų krašto piliete.

Pagarbiai Miglė Kapliukaitė